

[Aksel Larsen.]

og omfattende revision af hele forbrugs-skattelovgivningen, og hun gjorde det med dette knusende argument: det er uigennemfærligt. Ja, det ved jeg godt, det er — så længe vi har et flertal med en så dårlig vilje som det flertal, vi har i denne sal. Må jeg erindre fru Dagmar Andreasen om, at det er i hvert fald et år siden, at vi her i folketinget opfordrede til at gennemføre en sådan samlet revision, og regeringen sagde: det vil vi ikke, vi vil ikke forhandle med folketinget om det dér, vi skal nok selv hitte ud af det og komme med vore forslag, når det passer os. Det er deri, uigennemfærligheden ligger. Det ligger bl. a. deri, at fru Dagmar Andreasen og hendes parti ikke under nogen omstændigheder vil være med til at gennemføre en samlet revision, men vil pille stykker ud her og stykker ud dér, sådan som det nu måtte passe enten finansministeren eller regeringspartierne, når de forhandler sig til rette om sagerne, hvad ved jeg.

Forbrugsbeskatningen her i dette land er en forfærdelig jungle; den er tilkommet ud fra de mest forskellige synspunkter, men gennemgående har det været sådan, at når staten har trængt til penge, så har den pålagt nogle flere forbrugsskatter. Til andre tider har man sagt: vi er nødt til at hindre, at kedelen koger over, vi må begrænse forbruget, og derfor må vi pålægge nye forbrugsskatter. Og når man endelig skulle være meget højtidelig, så talte man om, at giftskatterne kunne godt tåle en tand mere. I hvert fald er der intet system i det.

Fælles for forbrugsskatterne er, at hvis de ikke afbalanceres gennem sociallovgivningen, gennem boliglovgivningen eller gennem indkomstskattelovgivningen — og indkomstskattelovgivningen vil være et særdeles effektivt middel hertil — så kommer de til at vende den tunge ende nedad, og så bliver det dem med de små midler, der kommer til at bære den tungeste skattebyrde.

Nu har vi fået momsen, som under denne regering yderligere er blevet forhøjet. Naturligvis burde momsen være efterfulgt af en revision af punktskattelovgivningen, og det var også forudset. Det skete ikke af de grunde, jeg har gjort rede for bl. a. ved første behandling af disse lovforslag, men der er jo ingen grund til derfor at lade være

med at tale om det. Det må forekomme yderst urationelt at ville revidere det, ved at man griber i nu er det chokoladen, og nu er det vin, og nu er det spiritus, og jeg ved ikke hvad, efter som det nu passer finansministeren. Folketinget har ikke mulighed for at skaffe sig overblik, og det er umuligt for folketinget at komme i forhandling med regeringen om en virkelig rationel ordning af hele dette skatte- og afgiftsområde.

Vel, det er faktisk årsagen; denne vrangvilje, denne sagligt uforståelige vrangvilje fra regeringens og regeringspartierne side er faktisk årsagen til, at vi er nødt til at komme med vore egne forslag og vore egne ændringsforslag til regeringens stykkevis fremsatte lovforslag — for hvad kan en opposition gøre andet?

Hertil kommer, at vi vil også gerne somme tider have vore forslag til afstemning, og vi har erfaring for, at hvis vi kommer med et forslag, der virkelig tilsigter en samlet revision af hele punktskattesystemet, så har det ingen chancer for at nå frem til en afstemning her i tinget, ja, ikke engang for at blive underkastet en realitetsdebat i folketinget. Så er vi nødt til at anvende den metode, der er anvendt her, og komme med ændringsforslag til regeringens forslag.

Lad mig, inden jeg går ind på dem, sige, at hvad finansministerens af flertallet godkendte ændringsforslag angår, så interesserer de os ikke så forfærdelig meget. Vi kan godt se, at der er nogle, der er teknisk nødvendige, vi kan se, at andre er sagligt begrundede, f. eks. at man er nødt til at udskyde ikrafttrædelsesdatoen af de ændrede afgiftssatser, for det kan jo ikke lade sig gøre at få det til at træde i kraft inden påske, men ærlig talt, sådan som regeringen er kommet med denne sag, så må vi have lov til at sige: regeringspartierne må selv om, hvordan de nu vil formulere ministerens i øvrigt ikke særligt anbefalelsesværdige lovforslag.

Men der er i hvert fald visse områder, hvor vi kunne sætte ind, og der findes ændringsforslag, som er fælles for socialdemokratiet og os, og der findes et ændringsforslag, som vi kører alene med. Nu er det naturligvis ikke nogen særlig afgørende sag, om man får en billiggørelse af snapsen. Jeg er for øvrigt af den mening, at hvad vin- og spiritusbeskatningen i dette land angår, da